

L'ESCRITA > COLUMNA i

Qui som

Podem dir qui som laboralment, ideològicament, els amics que tenim a IG, però és estrany que amb això en fem prou

ADRIÀ PUJOL CRUELLS

11 NOV 2022 - 20:15 CET

Fibra + Fijo Móvil
300 Mb + 35 GB | **35 €** IVA incl.
Precio final

La contratación de esta tarifa está sujeta a disponibilidad geográfica y regulatoria

Un símbol és una imatge fossilitzada que dona a entendre altres coses, que reverbera en altres esferes del sentit.
CARLES RIBAS

La cançó 'Vida' de Quimi Portet comença així: "En llevar-me cada dia, tinc un minut de desconcert. Qui soc? Què faig? I què tinc? Faig inventari i ho veig". Després parla de la pluja i del sol, de veritats i mentides, i del tel de ceba que separa els herois dels covards. En tot cas, això és la viva imatge de la vida actual: tens un minut al dia per trobar el sentit de l'existència, però és una empresa feixuga, oimés quan una veueta interior no para de dir-te que de sentit, la vida, a primera vista, no en porta.

MÁS INFORMACIÓN

Què sé jo

És veritat que per donar-nos sentit podem marcar-nos un sumari escrit i avall, podem dir-nos qui som laboralment, ideològicament, quants amics tenim a IG, però és estrany que amb això en fem prou. La prova és que els psicòlegs tenen feina a vessar. Necessitem projeccions, imatges sagrades, alguna mena de transcendència perquè tot plegat acabi d'agafar un to coherent. Fins fa quatre generacions enrere, una persona en tenia prou amb un grapat de símbols forts per proveir-se de sentit. La creu, una bandera, la sang, un vestigi, algun fetitxe, rutines heretades i el costum. Ara com ara, però, estem tan saturats d'imatges toves i de verbalitzacions, de símbols i senyals efímers, que costa fer-se un inventari calmos. Ho trec de l'Antoni Puigverd (*Qüestions de vida cristiana*, 2022), quan diu que "a l'edat mitjana i fins al barroc, la gent només veia imatges en els retaules de les esglésies. Avui, amb poques hores d'ordinador [...] veiem més imatges que les que veien tres generacions enrere en tota la seva vida".

Fibra + Fijo Móvil
300 Mb + 35 GB | **35 €** IVA incl. Precio final **5G**
La contratación de esta tarifa está sujeta a disponibilidad geográfica y regulatoria

Thanks for watching!

Powered By **WeMass**

Un símbol és una imatge fossilitzada que dona a entendre altres coses, que reverbera en altres esferes del sentit. Els símbols compartits ajuden a drenar la sobrecàrrega psíquica que impliquen les preguntes sobre qui som i on anem. El petricor, unes trenes tallades i guardades, la capseta amb les dents de llet, una corona o l'esvàstica, aquestes coses, en fi, tan sols les llegim escrites i la nostra ment es dispara en totes direccions.

Avui, la majoria només veiem l'aigua corrent quan obrim l'aixeta —de tant en tant hem vist baixar una riera boscana. Avui no queda gaire ningú que hagi anat a fer llenya, apilar-la, esperar que s'assequi, disposar-la a la llar, encendre-la. Tot i això, que és purament experiencial, tothom guarda al cap els símbols de l'aigua i del foc. Són més antics que els camins. Viurem a Mart i encara ens excitaran el magí.

Ara que el temps s'ha accelerat, i que neixen símbols nous a cada instant (no sabent que un símbol de debò necessita centúries per quallar), paga la pena recordar que som éssers ancorats en la foscuria dels temps, culturalment pastats a foc lent que no portem bé l'acceleració. Per això ens farà tanta companyia la traducció recent del *Diccionari dels símbols* (Fragmenta, 2022), de Mirecea Eliade i Ioan Petru Couliano, a mans de Roser Homar: un lloc on tornar a saber qui som, d'on venim, de què estem fets.

Comentarios ●

Normas

Más información

Premis al jo

ADRIÀ PUJOL CRUELLS

Fibra + Fijo Móvil
300 Mb + 35 GB | **35 €** IVA incl. Precio final **5G**
La contratación de esta tarifa está sujeta a disponibilidad geográfica y regulatoria